

AMERIŠKI QUARTER KONJ

Kako dobro oko imate?

In kako izostriti svoje oko pri ocenjevanju konjeve konformacije?

idealni quarter konj

Priznani umetnik Orren Mixer je na platno prenesel svojo vizijo popolnega quarter konja leta 1968. Od takrat naprej je ta slaven konj služil kot ikona industrije in priznan standard za halter konje.

Kako dobro oko imate, ko pride do ocenjevanja konjeve strukture? Ste se kdaj sploh zamislili, kakšen je vaš pristop k temu? Večina ljudi se ne. Dejstvo je, da se večina ljudi loteva ocenjevanja s povsem *napačne* strani.

Vsak lahko najde napako na konju, ali na živali nasploh. Eden največjih problemov pri učenju ljudi je dopovedati jim, naj pri konju najprej poiščejo njegove dobre lastnosti, namesto napak. Iskanje napak in pomanjkljivosti je samo *del* učnega procesa kako oceniti konja in vsekakor ne začetni.

Začeti je treba z dvema stvarima:

- 1- trenirati svoje oko da vidi konja kot celoto, individuuma
- 2- ustvariti si dosledno metodo ocenjevanja konja.

Prvi korak – izurite svoje oko

Večina ljudi se pri ocenjevanju konja spravi v lov na napake. Namesto tega naj vam preide v navado najprej poiskati njegove dobre lastnosti. Če začnete z negativnimi, bo vse, kar boste videli, napačno in nikoli ne boste našli konja, kot si ga želite. Izurite se, da boste najprej videli, kaj je na živali dobrega, potem pa pogledajte za napakami v njeni strukturi, katere se vam zdijo nesprejemljive.

Preden lahko zagotovo veste, kaj vam ni všeč, morate v mislih imeti trdno predstavo o tem, kaj vam je.

Torej začnite z idealom.

V priročniku za AQHA sodnike piše:«Ne obstaja popolnoma skladen konj... Vendar, vsaka rejska organizacija ima v svojih ciljnih opisanega svojega idealnega predstavnika pasme, torej začnite s tem.»

Izurite se, da najdete konja, ki je najbližji idealu pasme. Konja z najbolj pozitivno kombinacijo ravnotežja, korektno zgradbo, gibanjem in primernimi karakteristikami pasme. Od tu naprej lahko govorimo o tem, ali je to, kar je najboljše v določenem konju za nas tudi dovolj uporabno. Imamo idealnega konja, s katerim primerjamo vse ostale, vendar pa lahko sprejemamo določena odstopanja od tega, ko primerjamo nastop in formo z namenom »uporabe«.

Z idealom, čvrsto usidranim v glavi lahko bolje vidite in sprejemate odstopanja, temelječ na tem, kaj bo konj počel in s kakšnim namenom ga kupujete. Na primer, če veste, kako izgleda popoln skočni sklep, potem znate ločiti med konjem, ki ima malenkost bolj nagnjenega, kar mu omogoča, da bolje stopa podse (da gre bolje okrog sodov ali izvede boljši sliding stop) in tistim, ki ima sabljasto stoji, kar je predispozicija za zdravstvene težave.

Poglejmo si konjevo okostje.

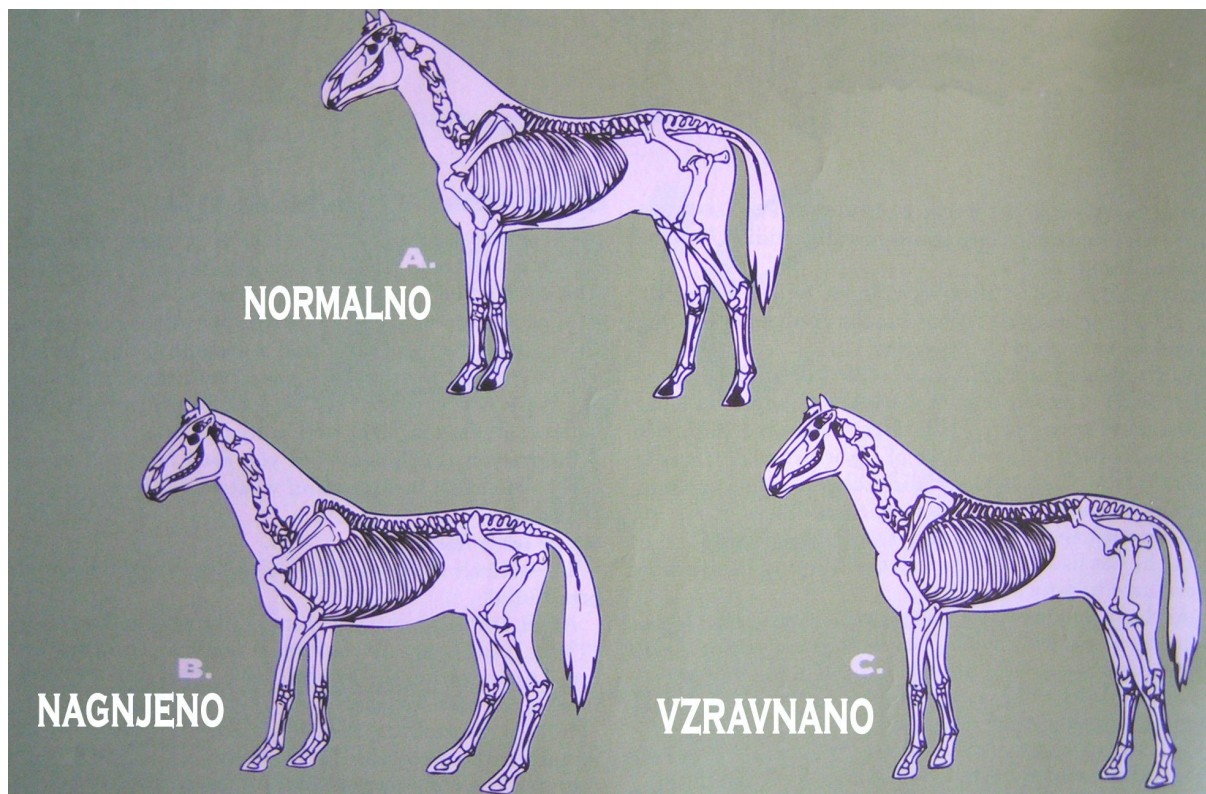
Ko se peljete mimo zgradbe, je lahko vse, kar opazite, velika hiša iz rdeče opeke. Ne razmišljate o konstrukciji in kako so položeni trami. Podobno se dogaja tudi pri ocenjevanju konj. Redkokdo pogleda, kaj se nahaja »pod kožo«. Nikoli se ne pomisli na okostje, a v resnici sploh ni pomembno, kako ravno stoji konj, če je okostje nepravilno. Zato je pomembno tudi naučiti se, kakšno je normalno okostje in izuriti oko, da bo videlo, kako se kosti stikajo skupaj.

Poglejte na primer razlike pri okostjih na shemi, še posebej ramenski sklep in medenične kosti. Vse je pritrjeno na istem mestu, pa vendar so ogrodja različna.

Konj A je to, kar naj bi normalen konj bil, stoji poravnano in uravnoteženo.

Konj B je kar precej nagnjen, tako v ramenih kot v zadnjem delu, konj C pa preveč zravn, pokončen in obremenjuje prvi del.

Torej, ko si zamislite konjevo okostje, si tudi lažje predstavljate konja kot celoto.

Drugi korak: ustvarjanje metode

Če bi gledali posnetek sojenja res dobrega halter sodnika, bi videli, da gre vedno na isto mesto vsakič, ko gre okoli konja. Konja niti ne pogleda, dokler ne pride na tisto mesto. Podzavestno so vsakič, pri vsakem konju, na isti točki, ki pa je različna od sodnika do sodnika. Večina ljudi ne dela tega. Ker pač nimajo sistema. Če želite konkretno oceniti žival, morate imeti sistem. Tudi zaradi tega dosti ljudi prej vidi napake kot pa dobre karakteristike. Konja je treba vedno gledati iz ene točke in se zavedati, da vaš položaj tudi vpliva na to, kar vidite.

Na slikah od 1 do 4 je en isti konj, a odvisno od mesta gledanja lahko deluje enkrat kot da ima predolg vrat, drugič neskladen, tretjič kratek... Sestavite si svoj sistem, ki bo opisoval vse, kar boste delali vsakič, ko si boste ogledovali konja. Šele ko bo oko izurjeno in sistem vtisnjen v podzavest, lahko stopimo korak naprej in začnemo gledati specifične napake.

Povzetek:

- **Vtisnite si predstavo o idealnem konju v spomin.**
- **Izurite svoje oko, da bo »videlo« ogrodje konja.**
- **Izurite (prepričajte) se, da boste podzavestno najprej iskali dobro – mislite pozitivno, ne negativno.**
- **Razvijte sistem ogleda konja in se ga držite.**

Povzeto po članku *How Good Is Your Eye 1/6; Christine Hamilton, AQHJ, 01-06*